

Minne fra Snaustrinda.

Av Esther Nordmark

Vi var bedt i 3. juledagsselskap på Steinan først på 1960-tallet. Men da 3. juledag kom, ble det veldig dårlig vær med snø og vind. "Dere skal vel ikke opp på Snaustrinda i sånt vær?" Sa de eldste i familien. Jo, vi skulle!

Vi kjørte oppover - og kom vel frem. Men utover kvelden ble været dårligere. Vi satt godt og lunt inne og så ut gjennom vinduene at det ble verre og verre. Stormen drev snøfokket rundt huset, og det hele virket nokså uhyggelig. Vi lurte på hvordan vi skulle komme oss hjem. Noen ringte etter drosje, og omsider skulle det komme en som var villig til å dra opp til Steinan i slikt vær.

Et par av oss hadde bil. Heldigvis hadde vi sett lysene fra noe som kunne være en

brøytebil nede på veien, så vi håpet at det var fremkommelig ennå.

Det ble et hastig oppbrudd. Men før vi fikk satt oss inn i bilene, kom det et stormkast og rev med seg hatten til en av våre passasjerer. (Alle mannfolk brukte hatt i den tida). Han sto og så langt etter hatten sin som forsvant i snøfokket bortover jordene.

Bilen vår var ikke laget for vinterføre og vinterstormer. Det var en liten fransk Citroën 2CV med kalesjetak og en motor på 13 HK - og uten varmeanlegg. Mer egnet for franske forhold. Populært kalt Apefjeset eller Den galopperende jernseng.

- Og så kjørte vi ut i vinterværet på Snaustrinda.

Familiens Citroën 2CV på tur til Nordkapp i 1962. Bilen klarte å forsere både snøstormer og bekkefar! Bilde utlånt av Esther Nordmark.

Det var vanskelig for føreren å se hvor veien gikk, så jeg som satt i setet ved siden av, måtte sitte med fordøra på gløtt for å varsle når vi kom for nær veikanten. Fordørene på denne bilen ble åpnet forover. Og etter hvert ble det vanskelig å ha bare en liten gløtt. Vinden blåste snøen inn gjennom åpningen, men vi hadde heldigvis kledd oss godt. - Og det gikk bra, enda bilen kom nokså nær veigrøfta, som var gjenblåst og vanskelig å se. Et par ganger kjentes det som om vinden tok tak i bilen! - Heldigvis gikk det bra. Selv med en liten fransk bil. Og med åpen dør! På Snaustrinda.

Vi så nesten ikke hvor langt vi var kommet før vi så kirka like foran oss. – Slik fortsatte vi helt til vi kom forbi Bromstad. På veien nedenfor gården kjente vi

at vi var kommet inn i smulere farvann, og jeg kunne lukke døra. Da forsto vi at vi hadde forlatt Snaustrinda.

Turen videre nedover og gjennom byen gikk fint. Og vi kunne avslutte denne stormfulle og snørike turen med å si til hverandre - ikke slik som skolestilene våre sluttet med at ”vi var alle enige om at vi hadde hatt en fin tur” - men at vi alle var enige om ”aldri mer en stormfull vinternatt i ”åpen” bil på Snaustrinda!”

Esther Nordmark, f. 1922. Frilansskribent siden 1970. Petiter i Dagens hjørne, Adresseavisen, (radio)kåserier, artikler - mye av det på Trondhjemsdialekt. Flere bøker, mest om Trondhem i gamle dager. Aktuell med ny samleutgave av Trondhjemsbøkene nå før jul 2010.

Utsikt fra Bergheim mot nord i 1951 - også i denne retningen er det et åpent kulturlandskap. I forgrunnen ser vi Åsvang skole - med bygningen fra 1927. Pipene på Tegilverket er lett synlige. Til venstre for pipene finner vi Reitgjerdet, Valentinlyst og radiomastene på Tyholt.
Foto: Schrøder.

Strinda i 1952. Jonsvannsveien og Brøsetvegen med krysset på Veiskillet i forgrunnen i bildet øverst. Vi ser på dette bildet tydelig dalene som flombekkenne gjennom tiden har formet. Bak i bildet – der Valentinlystvegen nå går – ser vi bekkefaret som går forbi Valentinlyst, og videre nordover. Mot midten av bildet finner vi bekkefaret som går forbi Østre Berg og ned i Bekkevollaldalen. Dette sees også tydelig på nederste bilde. Disse to bekkeløpene forenes like nord for Valentinlyst, og går videre forbi Brøset, Bromstad og Belbuan. Lengre øst finnes ytterligere 3 slike bekkedar, som løper sammen ved Tunga. De to bekkene som nå er dannet, løper parallelt fra Tunga og ned til Loviselyst, hvorfra de danner et løp – Labekken – som løper ut i sjøen ved Ladehammeren. I nederste bilde ser vi Skipsmodelltanken i forgrunnen og radiosendermastene ved siden av.
Foto: Widerøes flyveselskap. Kopier fra Universitetsbiblioteket i Trondheim.